

فاجعه زیست محیطی ارتش آمریکا در افغانستان

به گزارش فارس، پایگاه خبری- تحلیلی ولترنت با انتشار مقاله‌ای از متیو ناسوتی، کاپیتان سابق نیروی هوایی آمریکا و فعال محیط زیست، به بررسی فاجعه محیطی می‌پردازد که ارتش آمریکا و آلودگی‌های ناشی از حضور این ارتش، در افغانستان ایجاد کرده است.

این کاپیتان سابق نیروی هوایی آمریکا در ادامه مقاله خود می‌نویسد: برخی روش‌هایی که طی آن ضایعات خطرناک نظامی آمریکا در هوا، خاک، آب‌های سطحی و زیرسطحی افغانستان پخش شده‌اند، عبارتند از: سوزاندن زباله‌ها در گودال، کوره‌های زباله‌سوزی، دفن زباله‌ها و خاکسترهای آن، پخش زباله، آبراهه‌های ناشی از زباله‌ها، نشت ذخایر تانکرها، فاضلاب‌ها و آبگیرها و توالتها؛

اما این گزارش در ادامه به 12 عامل اصلی آلودگی‌ها ارتش آمریکا اشاره می‌کند:

1- نشت و ریزش سوخت؛ این عامل شامل آزاد شدن سوخت هواپیما، بنزین و سوخت‌های دیزلی می‌شود. نشت این مواد در پایگاه‌های هوایی آمریکا در حد صدها و یا حتی هزاران لیتر است. پسمانده‌های شیمیایی می‌توانند به سرعت به آب‌های زیرزمینی نفوذ کرده و موجب آلوده شدن دائمی چشمه‌های محلی می‌شود. در حقیقت هیچ راه شناخته شده‌ای برای پاک کردن یک منبع آب زیرزمینی از آلودگی‌های ناشی از هیدروکربن وجود ندارد.

2- رنگ‌ها، مایعات حلال، گریس، مواد پاک‌کننده مثل "پرکلواتیلن" و مواد ساختمانی که شامل فرمالدئید، مس، آرسنیک و ماده شدیداً سمی سیانید هیدروژن؛

3- مایعات روغنی و هیدرولیک، مایعات یخ‌زدای هواپیما، روغن‌های سوخته و ضد یخ؛ این در حالی است که روغن سوخته سرطان‌زا بوده و ماده ضد یخ نیز بسیار سمی است. مایعات یخ‌زدا نیز شامل مواد

خطرناكي مثل اتيلن و پروپيلن گليكول و همچنين افزودني‌هاي سمی مثل "بنزوتريازوك" هستند. مايعات روغني و هيدروليك نيز شامل ماده خطرناك "تريفنيل فسفات" هستند.

4- نشت و پخش سموم و آفتكش‌ها: افغانستان ظاهرا ليستي از آفتكش‌ها، قارچكش‌ها و ديگر سمومي كه آمريكائي‌ها به اين كشور آورده و با هدف كنترل مگس‌ها، پشه‌ها، مورچه‌ها، كك‌ها و موش‌ها در حومه‌هاي شهر پخش کرده‌اند، در اختيار ندارد.

5- سرب، نيكل، روي و ضايعات و اسيدهاي باتري‌هاي كادميومی كه سمی و خورنده و فاسد كنند هستند.

6- ضايعات الكترونيك؛ اين زباله‌هاي شامل رايانه، چاپگر، فكس، نمايشگر، تلويزيون، راديو، يچچال، ادوات ارتباطي و تجهيزات آزمايش مي‌شود. اين دسته از مواد شامل مواد شيميائي سرطان‌زائي مثل ماده ضد آتش PBDE، PCDD، باريم، مس، سرب، روي، اكسيدهاي كادميوم و سولفيدهاي كادميوم مي‌شوند.

7- لامپ‌هاي حبابي، ممكن است اين مواد چندان مهم به نظر نرسند اما بسياري از لامپ‌هاي حبابي ارتش آمريكا فلورسنت بوده و بنا بر اين شامل سطوح سمی از جيوه هستند. توجه كنيد كه در آمريكا دفع لامپ‌هاي حبابي در زباله‌داني‌هاي معمولي ممنوع است.

8- پلاستيك، ارتش آمريكا از هزاران نوع مختلف پلاستيك استفاده مي‌كند. اگرچه بيشتر اين مواد مثل بطري‌هاي آب و لوله‌هاي پي‌وي‌سي در وضعيت اوليه خود بدون آسيب هستند، اما ارتش آمريكا با سوزاندن ضايعات پلاستيكي موجب مي‌شود تا تركيب مهلكي از شش ماده شيميائي شامل ديوكسين، فوران، بنزن، DEHP، اسيد هيدروكلريك و بنزوپيرن، به علاوه اسيدهاي مختلف و گاز كلورين كه سمی عصبگراست، آزاد شود. اين مواد به قدری سمی هستند كه تنها چند ثانيه تنفس چنين تركيبی مي‌تواند موجب مرگ شود.

9- ضايعات بهداشتي؛ ضايعات بيماري‌هاي عفوني، پوشش‌ها و ديگر مواد بيمارستاني از جمله سرنگ‌هاي

مصرف شده، بانداژهای خونی، مواد مخدر دارویی، اعضای قطع شده بدن و لاشه حیوانات، ضایعات بهداشتی هستند که سلامت مردم را با خطر روبرو می‌کنند.

10- ضایعات تسلیحاتی؛ سرب، برنج و دیگر فلزاتی که در مهمات نظامی به همراه دیگر مواد خطرناک مثل اسید پیکریک، دی‌فنیل‌آمین، نیتروگلیسرین، نیترات پتاسیوم، نیترات باریم، فسفر، کلرات پتاسیم، کلرید وینیل، فلورید سدیم و سولفات سدیم به کار می‌روند.

11- ضایعات رادیواکتیو؛ وقتی کسی در مورد ضایعات رادیواکتیو فکر می‌کند، اغلب بمب‌های اتمی را تصور می‌کند اما این باید توجه داشت که ارتش آمریکا روزانه از تجهیزات و وسایل مختلفی استفاده می‌کند که حاوی عناصر رادیواکتیو هستند. مواد اصلی رادیواکتیو عبارتند از: اورانیوم، تریتیوم، رادیوم 226، آمرسیوم 241، توریوم، سسیوم 137 و پلوتونیوم 239.

در همین حال برخی از تجهیزاتی که شامل عناصر رادیواکتیو هستند، عبارتند از: دستگاه‌های دید در شب، مجموعه‌های قرار گیرنده روی مگسک اسلحه "ام 16"، تسلیحات سبک ضد تانک "ام 72"، اجزای موتور هواپیمای "تی 55"، تجهیزات سبک نشانه‌روی "ام 58" و "ام 59"، پرگارهای رادیوم، گیج‌ها، موازی‌سازهای "ام 1"، تراکم‌سنج‌های رطوبت خاک، ابزارهای آزمایش، مهمات مجهز به اورانیوم ضعیف شده، لوله‌های الکترون مربوط به تجهیزات ارتباطی و انواع مختلفی از دستگاه‌های آزمایش و تحلیل بیمارستانی و آزمایشگاهی.

ناسوتی در ادامه توضیح می‌دهد: توجه کنید که اگر چه ارتش آمریکا احتمالاً اصرار می‌کند که به سختی دفع ضایعات رادیواکتیو را کنترل می‌کند اما چنین اظهاراتی چندان معتبر نیستند. زیرا اگرچه قواعد سخت‌گیرانه‌ای وجود دارند اما زمان و هزینه مورد نیاز برای انجام آن‌ها در میدان جنگ به حدی است که اغلب فرماندهان نظامی حاضر در

افغانستان از آن صرفنظر می‌کنند و ضایعات را در سایت‌های باز، می‌سوزانند. این گزارش می‌افزاید: اگر ارتش آمریکا بخواهد همچنان اصرار کند که مواد رادیواکتیو را در افغانستان پخش نکرده، پس باید اسناد مرتبط با فعالیت‌هایش در این کشور را منتشر کند. در واقع پنتاگون باید بطور علنی همه اطلاعات مربوط به تجهیزات رادیواکتیوی که به افغانستان برده را انتشار دهد. آن‌ها باید در "سیستم اطلاعات مواد خطرناک" لیست شده باشند و پنتاگون نیز باید شرح دهد که هر یک از مواد مذکور امروزه در کجا هستند.

12- آب سیاه و خاکستری؛ ارتش آمریکا و پیمانکاران آن در افغانستان تاسیسات ضایعات انسانی یعنی آلودگی ناشی از توالی و حمام را کنترل می‌کنند. این تاسیسات ضایعاتی را ایجاد می‌کنند که به آب سیاه و خاکستری معروف است. آب خاکستری که از حمام و ظرفشویی‌ها تولید می‌شود آلودگی‌های صابونی را موجب می‌شود که شامل فسفات‌ها و دیگر مواد شیمیایی خطرناکی هستند که می‌توانند تمام اکسیژن موجود در یک رودخانه را جذب کنند.

توالی‌ها نیز آلودگی موسوم به آب سیاه را ایجاد می‌کنند. در حالی که ارتش آمریکا قوانین سختی را برای دفع این‌گونه ضایعات در ایالات متحده اتخاذ کرده، چنین کاری در افغانستان هیچ‌گونه محدودیتی ندارد. توالی‌ها را می‌توان در نزدیکی آب‌های سطحی و حتی بر روی آن‌ها ایجاد کرد. از سوی دیگر هیچ‌گونه نقشه‌ای از توالی‌های ایجاد شده بدست آمریکایی‌ها وجود ندارد.

این گزارش در ادامه یادآور می‌شود: در حالی که انتشار مواد بیان شده در بند 1 و 12 قطعی است، این ترس وجود دارد که همه مواد بندهای 2 تا 11 در سایت‌های باز سوزاندن زباله‌ها در افغانستان رها شود و یا اینکه بطور مخفیانه در زمین‌های این کشور دفع شوند.

ناسوتی تاکید می‌کند: در حقیقت میراث آمریکا برای افغانستان، آزادی نیست، بلکه آلودگی است.

گزارش ولترنت در انتها می‌نویسد: در فوریه 2010، وزارت امور کهنه‌سربازان آمریکا، مطالعه 18 ماهه‌ای را در مورد سوزاندن زباله‌ها در افغانستان و تاثیرات آن بر سلامت انسان، آغاز کرد. اما افغانستان قادر نیست تا 18 ماه برای انتشار نتایج این مطالعه صبر کند، بلکه می‌بایست همین الان اقدامی برای این کشور صورت گیرد.